

Sygn. akt VI GC 2235/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **I. D.**

przeciwko **E. P. i W. H. (1)**

o zapłatę

I. umarza postępowanie w stosunku do pozwanego W. H. (1);

II. zasądza od pozwanej E. P. na rzecz powódki I. D. kwotę 3 821,02 złotych (trzy tysiące osiemset dwadzieścia jeden złotych dwa grosze) wraz z odsetkami: ustawowymi liczonymi od kwoty 1 968 złotych za okres od dnia 15 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 1 968 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty i ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 1 512 złotych za okres od dnia 05 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, z tym zastrzeżeniem, że jej odpowiedzialność jest solidarna z odpowiedzialnością pozwanego W. H. (1) w zakresie kwoty 1 287 złotych wynikającej z ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Gdyni w dniu 19 czerwca 2017 roku;

III. zasądza od pozwanej E. P. na rzecz powódki I. D. kwotę 1 317 złotych (jeden tysiąc trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 2235/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 07 października 2016 roku powódka I. D. domagała się zasądzenia solidarnie od pozwanych E. P. i W. H. (1) kwoty 3 821,02 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 1 968 złotych za okres od dnia 15 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 1 968 złotych od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty i kwoty 1 512 złotych liczonymi za okres od dnia 05 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, a także kwoty 341,02 złotych tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że strony łączyła umowa o współpracę z dnia 09 listopada 2015 roku, na podstawie której powódka świadczyła usługi polegające na wykonywaniu konsultacji i badań okulistycznych w terminach

uzgodnionych między stronami. Powódka podniosła także, że wynagrodzenie miało być obliczane w oparciu o stawkę w wysokości 60% brutto za jednego pacjenta.

Powódka I. D. za wykonane usługi wystawiła rachunek numer (...) na kwotę 1 968 złotych i rachunek numer (...) na kwotę 1 512 złotych, które nie zostały przez pozwanych zapłacone.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w dniu 22 października 2016 roku w sprawie o sygn. akt VI GNc 4671/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwana E. P. wniosła o oddalenie powództwa w całości wskazując, że w 2013 roku zawarła z pozwanym W. H. (2) umowę spółki cywilnej, w ramach której prowadzili oni działalność w zakresie usług medycznych. Umowa spółki została rozwiązana ze skutkiem natychmiastowym w dniu 08 grudnia 2015 roku z powodu wystąpienia wspólnika – pozwanej E. P.. Wskazała ona nadto, że na początku 2016 roku powódka I. D. ustaliła z pozwanym W. H. (1) kwoty i części przypadające do spłaty poszczególnym wspólnikom, na co posiada odrębną notatkę, a nadto, że pozwana umówiła się z W. H. (2), iż spłaci on jej część w całości, tj. kwotę 2 193 złotych, z uwagi na dług, jaki posiadał on u pozwanej.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany W. H. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości nie kwestionując faktu zawarcia z powódką umowy o współpracy w dniu 09 listopada 2015 roku oraz faktu rozwiązania w dniu 08 grudnia 2015 roku umowy spółki cywilnej.

Pozwany podniósł, iż powódka nie wykazała spełnienia świadczenia, za które dochodzi zapłaty w niniejszej sprawie wskazując nadto, że dokumenty załączone przez powódkę do pozwu nie są one dokumentami urzędowymi, a jedynie prywatnymi. Ponadto pozwany W. H. (1) zakwestionował wysokość roszczenia dochodzonego przez powódkę, a także podniósł zarzut zawyżenia kosztów odzyskiwania należności jako dochodzonych w podwójnej wysokości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. P. i W. H. (1) zawarli umowę spółki cywilnej i prowadzili w jej ramach działalność gospodarczą świadcząc usługi medyczne pod firmą (...) spółka cywilna z siedzibą w G..

niesporne

W dniu 09 listopada 2015 roku E. P. i W. H. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...)spółka cywilna z siedzibą w G. zawarli z I. D. umowę o współpracy, na podstawie której I. D. zobowiązała się do świadczenia usług polegających na wykonywaniu konsultacji okulistycznych w terminach uzgodnionych między stronami.

Umowa została zawarta na czas nieokreślony.

Wysokość wynagrodzenia ustalono w wysokości 60% brutto stawki za jednego pacjenta. Rozliczenia między stronami miały odbywać się na podstawie faktur wystawionych przez I. D. określających ilość i kwotę świadczonych usług za miesiąc zakończony. Okres rozliczeniowy określono na jeden miesiąc kalendarzowy.

umowa – k. 23-24 akt

W dniu 30 listopada 2015 roku I. D. wystawiła na rzecz E. P. i W. H. (1) rachunek numer (...) opiewający na kwotę 1 968 złotych tytułem usług medycznych za listopad 2015 roku.

W dniu 21 grudnia 2015 roku I. D. wystawiła na rzecz E. P. i W. H. (1) rachunek numer (...) opiewający na kwotę 1 512 złotych tytułem usług medycznych za grudzień 2015 roku.

rachunek – k. 25, 26 akt, wykaz wykonanych usług medycznych – k. 81-94, 108 akt

Pismem z dnia 31 grudnia 2015 roku E. P. poinformowała I. D. o rozwiązaniu umowy spółki cywilnej.

pismo – k. 21 akt

E. P. zobowiązała się do zapłaty połowy należnej I. D. kwoty przesyłając jej sms.

Pismami z dnia 12 kwietnia 2016 roku I. D. wezwała E. P. i W. H. (1) do zapłaty kwoty 3 480 złotych tytułem należności głównej oraz kwoty 55,40 złotych tytułem zaległych odsetek ustawowych.

pismo wraz z potwierdzeniami nadania i odbioru – k. 27-32 akt, wydruk wiadomości sms – k. 74 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd uwzględnił także dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

Postanowieniem z dnia 19 czerwca 2017 roku Sąd pominął dowód z przesłuchania powódki I. D. i pozwanego W. H. (1) z uwagi na jego zbędność w związku z zawarciem przez strony ugody, a w przypadku pozwanej E. P. – z uwagi na jej niestawiennictwo na rozprawie bez usprawiedliwienia, mimo prawidłowego wezwania.

Na rozprawie w dniu 19 czerwca 2017 roku pozwany W. H. (1) zawarł ugodę z powódką I. D., w której uznał roszczenie powódki w wysokości połowy kwoty z rachunku numer (...) z dnia 30 listopada 2015 roku, tj. kwotę 984 złotych oraz połowę kwoty za usługi medyczne świadczone w dniu 02 grudnia 2015 roku, tj. kwotę 171 złotych oraz w dniu 04 grudnia 2015 roku, tj. kwotę 132 złotych wyszczególnione na rachunku numer (...) z dnia 21 grudnia 2015 roku oraz zobowiązał się zapłacić na jej rzecz kwotę 1 287 złotych w terminie do dnia 30 lipca 2017 roku. W konsekwencji powódka I. D. cofnęła powództwo w stosunku do pozwanego W. H. (1) i zrzekła się wszelkich roszczeń w stosunku do niego w związku z umową o współpracy z dnia 09 listopada 2015 roku, a pozostałych należności z tytułu rachunków numer (...) z dnia 30 listopada 2015 roku oraz numer (...) z dnia 21 grudnia 2015 roku zobowiązała się dochodzić z pominięciem pozwanego W. H. (1). Powódka zwolniła także pozwanego W. H. (1) z obowiązku zapłaty kosztów procesowych, natomiast pozwany zrzekł się ewentualnych kosztów ze strony powódki względem niego.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 355 k.p.c. Sąd w punkcie I wyroku umorzył postępowanie w stosunku do pozwanego W. H. (1).

W ocenie Sądu powództwo w stosunku do pozwanej E. P. zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powódka I. D. domagała się od pozwanych E. P. i W. H. (1) solidarnie kwoty 3 821,02 złotych tytułem zapłaty należności za świadczone przez nią na rzecz klientów pozwanych usługi w oparciu o umowę o współpracy z dnia 09 listopada 2015 roku.

Poza sporem pozostawało, że pozwani E. P. i W. H. (1) prowadzili działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej, która uległa rozwiązaniu w związku z oświadczeniem pozwanej E. P. z dnia 08 grudnia 2016 roku o wystąpieniu jej jako współnika z przedmiotowej spółki. Niekwestionowanym przez pozwaną E. P. było również to, że powódkę z pozwaną E. P. łączyła umowa o współpracy, jak też wykonanie przez powódkę świadczeń okulistycznych i wysokość dochodzonego roszczenia. Pozwana E. P. okoliczności tych bowiem nie kwestionowała i w tym przedmiocie nie sformułowała żadnych zarzutów.

Pozwana E. P. podniosła jedynie, że na mocy umowy zawartej przez nią z pozwanym W. H. (1), to właśnie on miał dokonać spłaty należności, jaka przysługiwała powódce w stosunku do pozwanych.

Zgodnie z treścią art. 864 k.c. za zobowiązania spółki cywilnej wspólnicy odpowiedzialni są solidarnie. Jest to odpowiedzialność nieograniczona tak co do wysokości, jak i rodzaju zobowiązań, a wspólnik odpowiada całym swoim majątkiem. Norma zawarta w omawianym przepisie ma charakter bezwzględnie obowiązujący. Solidarnej odpowiedzialności wspólników spółki cywilnej za długi spółki wynikające ze zobowiązań powstałych w czasie istnienia spółki nie uchyla także fakt jej rozwiązania (tak Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 17 listopada 1995 roku, sygn. akt I ACR 583/95, OSP 1996, Nr 10, poz. 183). Ze względu na charakter omawianej normy nie może ona również zostać wyłączona umową stron, gdyż naruszałoby to interes wierzyciela, który mógłby o danej umowie między wspólnikami nie wiedzieć. Nie jest skutecznym więc i nie wywołuje skutków w odniesieniu do osób trzecich ewentualna umowa, w której wspólnicy powołują się na ustalenia ograniczające ich odpowiedzialność w stosunku do osób trzecich. Zapis ten jest ważny, ale jedynie w stosunku do stron danej umowy (wspólników) i to na jej podstawie między sobą mogą one dochodzić roszczeń regresowych. Pozwana E. P. nie przedłożyła wprawdzie żadnego dowodu wskazującego na zawartą przez nią z pozwanym W. H. (1) umowę, na podstawie której to tego pozwanego obciążać miał obowiązek spłaty zobowiązań spółki wobec powódki I. D. w całości, jednakże i tak nie miało to znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy i jej odpowiedzialności, albowiem solidarnej odpowiedzialności za zobowiązania spółki cywilnej jej wspólnicy nie mogą wyłączyć ze skutkiem wobec osób trzecich – wierzycieli (tu: powódki I. D.). Ewentualna umowa zawarta między wspólnikami spółki w zakresie przejęcia lub zwolnienia z odpowiedzialności majątkowej za zobowiązania spółki jednego ze wspólników, tak jak już wskazano powyżej, wywiera skutki prawne jedynie między nimi (wspólnikami). Nie powoduje natomiast żadnych skutków prawnych w stosunku do osób trzecich, a w tym wierzycieli (tak również Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 21 kwietnia 2016 roku, sygn. akt I A Ca 1045/15).

Nadto na marginesie tylko wskazać należy, że jak wynika z treści korespondencji sms z dnia 18 stycznia 2016 roku, pozwana E. P. zobowiązała się do zapłaty połowy należnej powódce kwoty (k. 74 akt).

Mając powyższe na uwadze, Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia zarzutu pozwanej E. P.. Uwzględniając zaś niekwestionowane przez nią w niniejszej sprawie okoliczności, tj. zasadność żądania powódki, wykonanie i prawidłowość wykonania zobowiązania przez powódkę, a także jego wysokość, Sąd na podstawie art. 750 k.c. w zw. z art. 734 k.c. w zw. z art. 735 k.c. w zw. z art. 864 k.c. w zw. z art. 7 i art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 684) w punkcie II wyroku zasądził kwotę dochodzoną niniejszym pozwem, przy czym zastrzegł, że odpowiedzialność E. P. jest solidarna z odpowiedzialnością pozwanego W. H. (1) w zakresie kwoty 1 287 złotych wynikającej z ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Gdyni w dniu 19 czerwca 2017 roku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie III wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. zasądzając od pozwanej E. P. na rzecz powódki I. D. kwotę 1 317 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się kwoty: 1 200 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 100 złotych tytułem opłaty sądowej od pozwu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 11 lipca 2017 roku